

2006. március 1.

Dan Olmsted: Az autizmus kora: a kevesebb csodaszép

Ha bármilyen okból csökkenne az autizmus diagnózisok száma, azt mindenki, aki ennek a rendellenességnek a nyomasztó gyakoriságával foglalkozik, örömmel üdvözölné.

Az egyik legújabb jelzés Dr. Mark R. Geier és fia, David A. Geier kutatócsoportjától ered. A *Journal of American Physicians and Surgeons* (Amerikai Orvosok és Sebészek Lapja) tavaszi számában arról számolnak be, hogy két adatbázis szerint is 2002 közepétől 2005-ig jelentősen csökkent az újonnan diagnosztizált fejlődésneurológiai zavarok száma.

Az egyik a California Department of Developmental Services (Kaliforniai Gyermekfejlődési Szolgálat), ami elismerten a súlyos és legszakszerűbb autizmus-diagnózisok egyik legpontosabb barométere. „Ezek a mutatók azért fontosak, mert az autizmus spektrumzavarok skálája egészen a legsúlyosabbtól az enyhébb (Asperger) eseteken keresztül a nehezen meghatározható (a rémes pervazív fejlődési zavarral illetett) esetekig terjed.

A legokosabb, ha a legsúlyosabb, a legkönnyebben diagnosztizálható és vitathatatlan eseteket nézzük.”

A másik adatbázis a szövetségi kormány által üzemeltetett Vaccine Adverse Events Reporting System (VAERS = a védőoltások káros mellékhatásait figyelő rendszer), ahova egészségügyi szakemberek, szülők vagy bárki bejelentheti az általuk a védőoltások mellékhatásának minősített eseteket.

Természetesen ez az adatbázis sokkal kevésbé rendezett és megbízható, de Geierék a kaliforniai adatok nem hivatalos megerősítéseként tekintették: a tanulmányban látványos grafikonok illusztrálják a két adatbázisban párhuzamosan megjelenő autista esetek emelkedését és csökkenését.

„A fejlődésneurológiai zavarokban, köztük az autizmus és a beszédzavarokban megfigyeltek és a két adatbázis megegyező adatai arra engednek következtetni, hogy az eredmények valósak és nem egy véletlenszerű megfigyelés következményei. A trendek változása jelentős” – írják Geierék.

Geierék egy másik adatsort is idéznek: „A U.S. Department of Education (Amerikai Oktatási Minisztérium) nem véglegesített adatai szerint az éveként növekedő autizmus-diagnózisok 529-cel csökkentek a 3-5 éves gyermekek körében: 2001-2002-ben 1451 új eset volt, 2002-2003-ban 1981, 2003-2004-ben 3707, 2004-2005-ben 3718.”

Az emelkedést és csökkenést Geierék a gyermekkori védőoltások a 90-es években használt higanytartalmú thiomerosal tartósítónak és az 1999-ben kezdődött visszavonásának tulajdonítják. Bár a szövetségi egészségügyi szervek és meghatározó orvosi körök nem tartják tudományosan megalapozottnak a

thimerosallal szembeni aggodalmakat, Geierék szerint sürgősen meg kellene vizsgálni ezt az elméletet.

Azok, akikkel beszéltem, és akik szerint valóban ez a tartósító okozta az autizmus-esetek számának növekedését, nem tudják, mit kezdjenek ezekkel a számokkal. Bár az autizmus aránya csökken, ahogy ezt az adatbázisok is tükrözik, szerintük korai még messzemenő következtetéseket levonni.

Néhányuk szerint, ha valóban a thimerosal állt az autizmus epidémiája hátterében, akkor gyorsabban kellene csökkennie. Mások szerint viszont a számok igazolják az összefüggést.

Szerepet játszhat még a gyermekek és várandós nők influenza-oltása, ami szintén tartalmaz thimerosalt. Más védőoltásokban is található kis mennyiségben thimerosal.

A Geierék által idézett üdvözlendő tendenciák ellenére vannak ellentétes jelzések is. Például Steven Carter újságíró a The Orgeonian c. lap múlt heti számában azt írja: „az autizmussal, a kommunikációs és szociális készségeket érintő agyi rendellenességgel diagnosztizált gyermekek száma a 2004-es 5070-ről 5637-re emelkedett decemberben. Öt év alatt az iskoláskorú autisták száma 67%-kal nőtt.”

Valaki biztos tudja számokkal igazolni, hogy csökken az autizmus aránya, de én nem tudom.

„Bárcsak tudnánk, mi történik!” mondta Dr. Bob Nickel, egy nagyszerű kutató, gyermekfejlődési szakember, az Oregoni Egészségügyi Tudományegyetem autizmus képzési hálózat vezetője. Véleménye szerint a Carter által felvetett környezeti kérdéseket érdemes lenne vizsgálni.

Más neurotoxinok, pl. a sokat idézett példa, a halakban lévő higany is ártalmas lehet a gyermekek fejlődésére, függetlenül a védőoltások higanytartalmától. Nem kell nagy képzelőerő ahhoz, hogy összefüggést találjunk a Kínából a Csendes-óceánba került halak, az észak-nyugati higanybányák és az autizmus terjedése között Oregonban.

Ez nagyrészt feltevés, de az ország egyes területein valószínűleg több az autista esetek száma, mint máshol (sűrűsödési pontok).

Ezért kell óvatosnak, szerénynek lennünk, és amint a tudósok mindig figyelmeztetnek, bizonyítékokat keresnünk.

Mark Blaxill, a Safe Minds, a higanymentes orvoslásért csoport vezetője néhány évvel ezelőtt ezt mondta: „Mire a 2001-ben született gyerekek 5 évesek lesznek, jól látszik majd a thimerosal hatása.”

Ez már itt van, de mégsem egészen.

További információ: e-mail: consumer@upi.com